

Foretræde for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg onsdag den 14. marts 2007

Nationalparkfonde

Friluftsrådet er enig i den grundlæggende tanke om at etablere en nationalparkfond for hver nationalpark. Hermed sikres den lokale forankring, og det er muligt på en fleksibel måde at tilgodese hensynet til de lokale forskelle.

Friluftsrådet finder imidlertid, at visse af lovens bestemmelser i betydelig grad indskrænker den lokale nationalparkfonds reelle handle- og udviklingsmuligheder.

I lovforslagets § 13 og bemærkningerne hertil fastslås, at det er nationalparkfondens bestyrelse, der bestemmer, hvor sekretariatsfunktionen skal placeres, og det er fonden, der afholder udgifterne til sekretariatets drift.

En tilsvarende mulighed gives ikke for fonden i forhold til nationalparkens drift. Nationalparkens arealer skal overlades til Staten ved det lokale statsskovdistrikt – eller kommunen – at drive. Arealet overlades vederlagsfrit, og driften betales herefter af staten eller kommunen. Driften skal ske efter aftale med fonden. Der kan evt. laves en servitut, der gør fonden påtaleberettiget. Det anføres, at denne løsning er valgt for at hindre opbygning af paralleldriften. Friluftsrådet er enig i at søge at undgå opbygning af paralleldriften, men finder at lovforslagets bestemmelser ikke i tilstrækkelig grad sikrer, at fonden har afgørende indflydelse på arealernes drift. Servitutløsningen er en besværlig måde at sikre denne.

Friluftsrådet finder, at midlerne til driften skal indgå i fondens bevilling, og at fonden skal betale for den aftalte drift. Endvidere finder Friluftsrådet, at bestyrelsen skal have mulighed for efter et udbud at vælge andre, f.eks. private skovejere eller Hedeselskabet, til at forestå driften. Dermed kan fonden stå som bestiller af opgaven, således at fonden ikke selv forestår selve driften, men indgår aftaler derom med såvel staten som kommuner og private.

Det foreslås derfor, at § 15 udformes således, at det fremgår:

1. Fonden har ansvaret for driften af nationalparkens arealer og afholder udgifterne hertil
2. Fonden indgår aftaler om hvem der skal forestå den praktiske drift.

Bestemmelsen i § 15, hvorefter fonden ikke kan eje et areal efter, at et naturforvaltningsprojekt er gennemført, er særdeles uheldig i forhold til mulighederne for at modtage gaver fra private fonde, f.eks. i form af at en privat fond eller anden sponsor erhverver et areal til nationalparken. En sådan privat fond vil næppe fin-

de det hensigtsmæssigt, at de erhvervede arealer efter naturforvaltningsprojektet gennemførelse overlades vederlagsfrit til staten. Friluftsrådet finder, at nationalparkfonden permanent bør kunne eje arealer, således at det forankres der, hvor ansvaret for nationalparken – og dermed for, at gavegiverens hensigt opnås - er placeret. Det er klart, at hvis nationalparken nedlægges, bør fondens arealer tilfalde staten.

Et Nationalt Nationalparkråd

Friluftsrådet finder det særdeles vigtigt, at der skal nedsættes et nationalt nationalparkråd (Nationalparkrådet), og vi er forundrede over, at det ikke indgår i lovforslaget. Nationalparkrådet skal drøfte overordnede problemstillinger vedrørende nationalparker, opsamle fælles erfaringer fra udviklingen af de enkelte parker og være rådgivende overfor Miljøministeren i spørgsmål om nationalparker.

Vi har noteret Miljøministerens udmelding om, at hun også finder Nationalrådet relevant, når der er etableret "nogle stykker" (nationalparker), men vi er ikke enige i, at behovet for erfaringsudveksling er begrænset så længe, der kun eksisterer nogle få nationalparker. Vi mener således, at Nationalparkrådet har en helt central rolle i forhold til at drøfte de overordnede problemstillinger, der særligt i begyndelsen vil blive bragt til diskussion.

Vi skal derfor endnu en gang stærk opfordre til, at der i loven indføres en bestemmelse om nedsættelse af et nationalt nationalparkråd. Subsidiært bør loven som minimum suppleres med en bestemmelse, hvorefter ministeren kan nedsætte et nationalt nationalparkråd.